

224. LÁSKA BÝVALÁ

461.

Z Březnice. Erb. III. 63

By - lo lá - sky, už jí né - ní, by - lo lá - sky, už jí né - ní, sko - va - la se pod ka - mé - ní.

[: Bylo lásky, už jí není, :]
skovala se pod kaméní.

Pod kaméní, pod široké,
už jí žádný nevykope.

Nevykope, nevyoře,
už jí žádný nespomůže.

Z doplňků

Pod kamení, pod popráti,
už sa ona nenavráti.

225. ÚTĚCHA VE VĚZENÍ

462.

Byl sem ve vě - ze - ní tři le - ta pod ze - mí, a mně tam zle ne - by - lo,

že tam za mnú cho - di - lo mo - je po - tě - še - ní.

Byl sem ve vězení tři leta pod zemí,
a mně tam zle nebylo, že tam za mnú chodilo
moje potěšení.

226. PLÁŇKA A SLADKÉ JABLKO

463.

Z Komně

Co je mně po to - bě, že ty cho - díš ke mně, dyž ta mé sr - de - čko ne - mi - lu - je vě - rně.

Co je mně po tobě,
že ty chodíš ke mně,
dyž ta mé srdečko
nemiluje věrně.

Já sa jí nenajím,
ona mňa nespasí.

Nachod' sa k nám, nachod',
ty kyselá pláňko,
až sa mně nadhodí
to sladúnké jabko.

To sladúnké jabko
do truhly si skovám,
tu kyselú pláňku
kamarádkám rozdám.

Co je mně do tebe,
do tvej pěknej krásy?

464. Jiné čtení

Z Újezda u Vizovic

Zpívala bych sobě,
ale hrubě nesmím,
dyž moje srdenko
za milúnkým teskní.

Co je mňa po tobě,
po tvojej podobě,
co mňa do tvej krásy,
dyž ty pro mňa nejsi.

Vesele, vesele,
třeba sa zle děje;
srdečko v zármutku,
huběnka sa směje.

Zpívala bych sobě,
synečku, o tobě;
pomyslela sem si,
co je mňa po tobě.

Pila bych, jedla bych,
chleba sa mně nechce,
než toho synečka,
co je v Novém městě.

Mé srdenko, srdce,
biješ ve mně prudce,
ležíš jako skála,
dycky bych plakala!